

DANUBIU

ZIAR INDEPENDENT

Abonament de incurajare Lei 200
Abonament anual " 150
Pentru muncitori și săten " 100
Instituții " 500

Director I. MUŞAT

Redacția și Administr. Str. Pr. Chrescu No. 6
CERNAVODA

Apare săptămânal

Piatra Unghiulară

Am afirmat în numărul trecut al acestui ziar, că popoarele de la războu încocă sunt în căutarea echilibrului social, într-o efervescentă dibuire de directive, care să le dea cel puțin impresia acelei statoriștici și durabilității, acelei cugulări și consistență de forță în stare de a înfrunta, eventualitatea nimicitoare, a unor curente prolinice. Totul se petrece după dictamensul și ratiunea acestor vremuri noi pornite să revoluționeze până în măruntate aspectele sociale, silindu-le să ia configurația diferitelor proiecții societății ideale, chiar atunci când unele din ele suuț anarchie ori utopie.

Ceva în sensul acesta revoluționar, să încercă și se încearcă în permanență și lă noi, dat fiind faptul că în mod imperios trebuie să revoluționeze. Nu vă sperați să nu vă faceți cruce la citirea acestui cuvânt, revoluție. Și întă de ce. Revoluționarea pe care o preconizez eu și pe care o doresc toți oamenii de bine din această țară nu este nici nihilistă și nici de invadare a stăriilor sociale consuținute de tradiția poporului românesc. Ea este de ordine sufletește și disciplinară a spiritelor, o revoluționare a lor în sens moral. Adică meșterii lucrători ai edificiului românesc, în opera lor de reconstrucție să țină cont de a pune la loc de piatră unghiulară, nu aberații și elucubrații; ci sufletul pur și inalterat al acestui neam, relacreștiat și miruit cu darurile unei intense spiritualități. Înstrăinarea dela dreapta credință, alungarea din inimă și suget a celuil mai salutar simțământ, care nu dă puterea ascesioni, nu face decât să grăbească pierea. Cincște, omnia, respectul și acel simțământ de solidaritate umană, nu pot exista în lume decât gravitând în jurul unei idei, centrale; poruncă a lui Dumnezeu. Trezirea conștiințelor și intensificarea acestui sentiment de dependență continuă a individului la cer de autocratie prin iminența prezentei nevăzute a Funiței ca răspătește după dreptate înlesnește mulții viețuirea în societate silind chiar la oprirea voluntară a părții înimioase din noi. Dacă, însă, prin hipertrofarea valorii noastre, până la slungarea ca ceva anashronic a religiunii

Ce este Cercetășia?

Cercetășia este familia neînținsă de păcat, în care de bunăvoie tineretul se înscrie, din dorință de a lucra de interesant, neînțisit de nimic. Este familia în care dela mic la mare să slăgădească și o iubească, să își însărcine și o înfrumusețeze. Este singura instituție poate din lume, unde serviciile aduse de fiecare nu se plătesc.

Cercetășia este însăși viață, viață activă, viață bogată în fapte bune, viață închinată țării și a neamului; viață de muncă de interesantă pentru binele aproapelui.

„Credință și munca pentru neam și rege” și „gata oricând”, alcătuiesc crezul, pe care cercetașul îl rostește și urmează nu numai în zile mari, ci în tot timpul anului de lucru,

Tinerii prin cercetășie vor deveni buni români, și buni ai națiunii lor, credințiosi lui Dumnezeu, devotați Regelui și iubitorii de țară.

Cercetășia formează oameni de cuvânt, oameni de caracter. Ea alunga minciună, alungă gândurile negre, elimină din vorbirea tineretului toate vorbele urătoare și îndeasă să fie numai fapte bune, să și păstreze totdeauna

dispoziția și să întâmpine toate greutățile vieții cu seninătate,

Cercetășia ne învață să avem încredere în noi, în puterile noastre proprii. Ne arată cum să ne ajutăm pe noi însine, cum să dăm și altora o mână de ajutor în orice suprjurare. Ne învață cum să ne păsim sănătatea, cea mai prețioasă comodă ce o avem pe pământ. Ea ne învață cum să prețuim pe oameni după omenia lor și nici decum după avere sau după alte bunuri lumești trecătoare.

Cercetășia ne învață să respondem totdeauna de urmările faptelelor noastre, orice urmări am să urmăre în pag. 2

memento mori...

Tot președintele frontist.

La a doua noastră întâmpinare nea Mitică Antisemitul răspunde:
„Acolo scriu niște copii”
„Noi suntem copii și d-lui ANTISEMIT.”

Credem că de acum va rămâne Sphinx.

Erentul Vesel

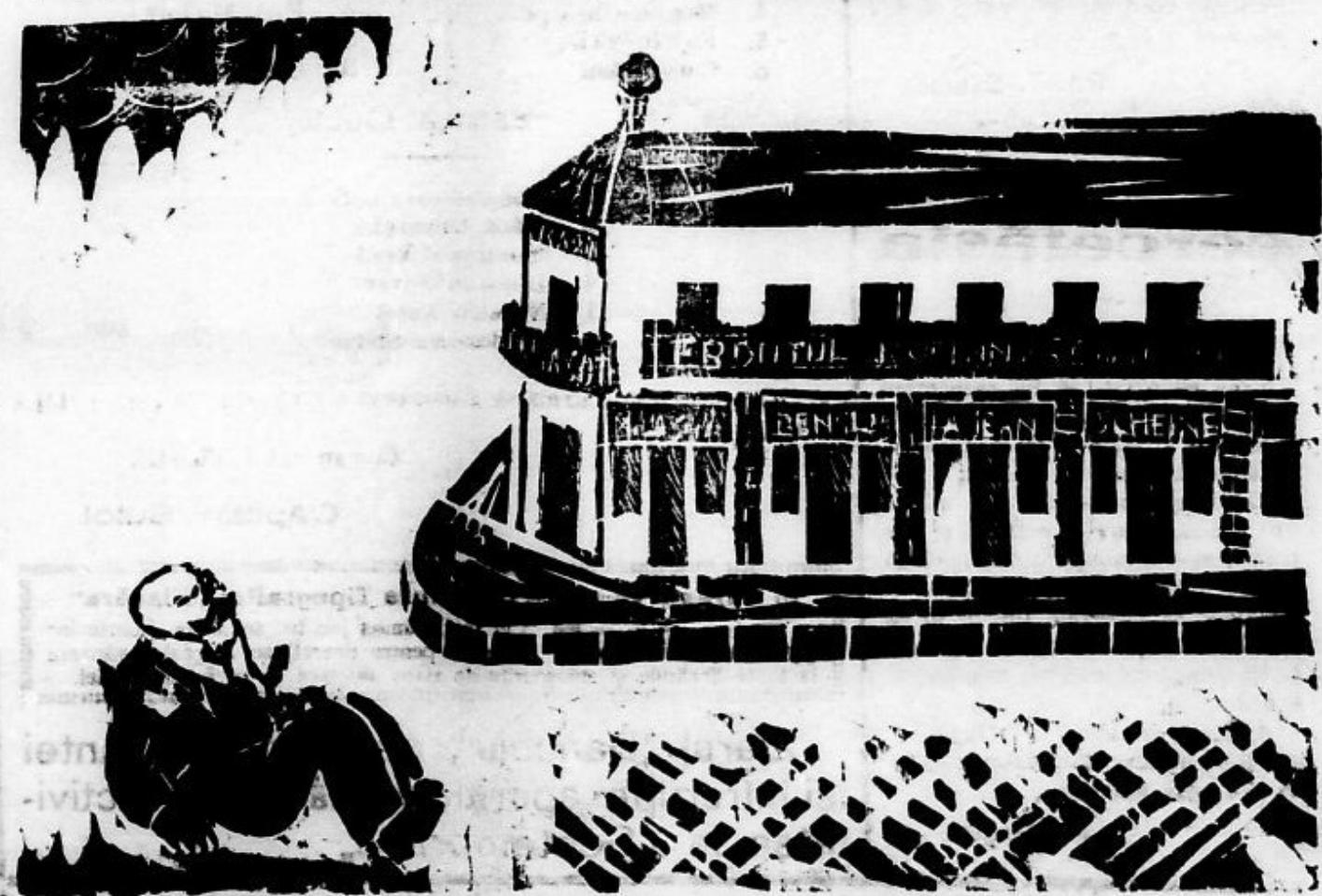
Amiază de Vară

Cald nespus... și nu adie
Nici boare,
iar un flutură tipită
Pe o floare

Tipă prin văzduh prigori
Insetate,
Lanurile-și pleacă fruntea
Ngindurate.

Pe ogoare, muneltorii
Cata'n zare—
Să cu ochii cer tăiel
Indurare.

Liniste...Nu mai zorește
Nici furnica;
Într-un lîm își cântă dorul
Turturica.

Moș dela Dunăre

D. Vaida în vizită la organizația frontistă locală

